



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-42(14)/14/TN

Warszawa, dnia 21 lipca 2014 r.

DECYZJA DNR-1/60/2014

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sofy Smerfuś, wprowadzonej na rynek polski przez przedsiębiorcę „Beskidzkie Fabryki Mebli” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bielsku-Białej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i w tym zakresie umarza postępowanie administracyjne;

2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. sofy Smerfuś, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę „Beskidzkie Fabryki Mebli” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bielsku-Białej karę pieniężną w wysokości 40 000 zł (słownie: czterdzieści tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 27 lutego 2014 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi sofy Smerfuś, wprowadzonej na rynek polski przez przedsiębiorcę „Beskidzkie Fabryki Mebli” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bielsku-Białej.

Sofa Smerfuś posiada funkcję rozkładania tapicerowanych leżysk. Do produktu dołączono tapicerowane oparcie przeznaczone do samodzielnego montażu do jednego z dłuższych boków skrzyni. Powierzchnia do spania (o wymiarach 80 cm x 185 cm) składa się z dwóch części ruchomych, tj. leżyska o wymiarach 80 cm x 115 cm, które po wysunięciu (po prowadnicy) opiera się na skrzyni i na podparciu zapewniającym jego stateczność i stabilność oraz leżyska o wymiarach 80 cm x 70 cm (przymocowanego do krótszego boku skrzyni przy użyciu dwóch zawiasów), które w skrajnej części nie posiada podparcia. W przypadku rozłożonego leżyska o mniejszych wymiarach, odległość od brzegu skrajnej części do miejsca jego mocowania do skrzyni wynosi 20 cm (po złożeniu leżysko to stanowi oparcie sofy). Wewnątrz skrzyni umieszczono etykietę zawierającą następujące informacje: nazwę produktu „Smerfuś”, dane przedsiębiorcy „Beskidzkie Fabryki Mebli sp. z o.o., ul. Piekarska 130, 43-300 Bielsko-Biała”, kod montującego „JST2, KLA2” oraz podpis kierownika. Do produktu dołączona jest karta gwarancyjna zawierająca dane ww. przedsiębiorcy oraz instrukcja montażu i użytkowania mebla w języku polskim.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w sklepie meblowym przy ul. Przędzalnianej 60 w Białymstoku, należącym do przedsiębiorcy ABRA spółka akcyjna z siedzibą w Krakowie, inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali sofę Smerfuś ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, posiłkując się wymaganiami określonymi w normach PN-F-06001-1:1994 „*Meble mieszkaniowe. Postanowienia ogólne*” oraz PN-EN 12520:2010 „*Meble. Wytrzymałość, trwałość i bezpieczeństwo. Wymagania dla siedzisk mieszkaniowych*”.

W wyniku badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że po rozłożeniu sofy Smerfuś i obciążeniu skrajnej części leżyska o mniejszych wymiarach następuje utrata stateczności tego elementu (poprzez uniesienie krawędzi wewnętrznej tego leżyska do góry), co stwarza ryzyko uszkodzenia ciała użytkownika. W opinii inspektorów

Inspekcji Handlowej, rozwiązania konstrukcyjne zastosowane w sofie Smerfuś nie odpowiadały wymaganiom określonym w pkt 3.1 normy PN-F-06001-1:1994, który stanowi, że zastosowane rozwiązania konstrukcyjne nie powinny zagrażać życiu lub zdrowiu użytkownika w żadnej z przewidywanych sytuacji użytkowych, wynikających z funkcji mebla (wymagania krytyczne tabela 2, lp. 4 „Bezpieczne rozwiązania konstrukcji mebla”).

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 1 z dnia 13 lutego 2014 r. - k. 29-30 akt kontroli Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183), pismem z dnia 25 marca 2014 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę „Beskidzkie Fabryki Mebli” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bielsku-Białej (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sofy Smerfuś. Jednocześnie w drodze postanowienia z dnia 27 marca 2014 r., wydanego na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni od dnia otrzymania powyższego postanowienia na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez sofę Smerfuś. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez sofę Smerfuś niezbędne jest podjęcie natychmiastowych działań zarówno w stosunku do produktów, które nie zostały wprowadzone na rynek, jak i do produktów wprowadzonych na rynek. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie sofą Smerfuś, przekazania listy dystrybutorów, informacji na temat liczby sof Smerfuś posiadanych na stanie magazynowym, okresu w którym były wprowadzane na rynek i ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących tego produktu.

Dowód: postanowienie Prezesa UOKiK z dnia 27 marca 2014 r. - k. 21-25 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z dnia 22 kwietnia 2014 r. strona postępowania poinformowała, że jest producentem sofy Smerfuś – która jest wytwarzana na zamówienie - i wprowadza ten produkt na rynek od 2004 r. Strona postępowania przekazała listę dystrybutorów z lat 2012-2013, obejmującą 28 przedsiębiorców polskich i pięciu odbiorców zagranicznych. Ponadto strona postępowania poinformowała, że w dniu 20 lutego 2014 r. zaprzestała produkcji sofy Smerfuś w dotychczasowej wersji, dokonała zmian konstrukcyjnych w meblu

poprzez zamontowanie dodatkowych podpórek oraz przekazała wyniki badań nowej wersji sofy Smerfuś, przeprowadzone przez Laboratorium Badania Mebli na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu (świadcstwo z badań nr 11/14/S z dnia 31 marca 2014 r.). Strona postępowania wskazała, że zwróciła się do dystrybutorów z zapytaniem odnośnie liczby posiadanych przez nich sof Smerfuś oraz przekazała oświadczenia 15 odbiorców, z których siedmiu zadeklarowało posiadanie ww. mebla. Strona postępowania zaproponowała wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez sofę Smerfuś poprzez: zaprzestanie wprowadzania na rynek mebla bez zamontowanych podpórek, wysłanie podpórek do dystrybutorów w celu zamontowania tych elementów w posiadanych przez nich sofach Smerfuś oraz zakończenie sprzedaży tego mebla (z zamontowanymi podpórkami) i zastąpienie jej nowym produktem – sofą Tedi – od połowy maja 2014 r. Ponadto strona postępowania oświadczyła, że od 2009 r. prowadzi elektroniczny rejestr zgłaszanych reklamacji i w przeciągu tego okresu nie otrzymała skarg i reklamacji, dotyczących utraty stateczności mebla.

Dowód: pismo strony postępowania z dnia 22 kwietnia 2014 r. z załącznikami - k. 26-65 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z dnia 7 maja 2014 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że akceptuje rozwiązanie konstrukcyjne, polegające na montażu podpórek do tylnej ścianki pojemnika na pościel oraz zwrócił się o przekazanie dowodów podjęcia działań naprawczych wobec sof Smerfuś wprowadzonych na rynek. Jednocześnie organ nadzoru wskazał stronie postępowania, że zaproponowane przez nią zaprzestanie wprowadzania na rynek sof Smerfuś bez zamontowanych podpórek nie jest wystarczające do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkty znajdujące się na jej stanie magazynowym oraz zwrócił się o przedstawienie dowodów działań podjętych wobec tych egzemplarzy. Odnosząc się z kolei do propozycji zaprzestania wprowadzania na rynek sof Smerfuś z dołączonymi podpórkami i zastąpienia jej nowym produktem, Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że podjęcie decyzji w tej sprawie leży w jej gestii. Ponadto organ nadzoru wskazał, że ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż sprzedaż sof Smerfuś miała miejsce także w 2014 r. (jeszcze przed zaprzestaniem produkcji tej sofy bez zamontowanych podpórek) i zwrócił się o przekazanie zestawienia odbiorców sof Smerfuś z okresu 1 stycznia – 20 lutego 2014 r. Prezes UOKiK zwrócił się także o przekazanie zestawienia obejmującego wyłącznie dystrybutorów z 2013 r.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 7 maja 2014 r. - k. 66-67 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z dnia 26 maja 2014 r. strona postępowania przekazała zestawienie dystrybutorów z 2013 r. oraz zestawienie odbiorców z okresu 1 styczeń – 20 luty 2014 r. Ponadto strona postępowania przedstawiła dowody potwierdzające wysłanie podpórek wraz z instrukcją ich montażu do 11 dystrybutorów, którzy zadeklarowali posiadanie sofy Smerfuś, oraz dowody wysłania wzoru oświadczenia do siedmiu odbiorców (w tym trzech przedsiębiorców polskich), którzy dotychczas nie udzielili odpowiedzi. Strona postępowania poinformowała, że trzy egzemplarze sofy Smerfuś bez zamontowanych podpórek, jakie posiadała na stanie magazynowym, sprzedała na przełomie lutego i marca 2014 r.

Dowód: pismo strony postępowania z dnia 26 maja 2014 r. z załącznikami - k. 68-146 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z dnia 10 czerwca 2014 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przekazanie oświadczeń 11 dystrybutorów, potwierdzających zamontowanie podpórek w posiadanych przez nich sofach Smerfuś, a także - w przypadku otrzymania odpowiedzi od pozostałych trzech dystrybutorów polskich - oświadczeń tych przedsiębiorców o nieposiadaniu sof Smerfuś albo dowodów potwierdzających wysłanie im podpórek wraz z ich instrukcją montażu.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 10 czerwca 2014 r. - k. 147 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z dnia 23 czerwca 2014 r. strona postępowania przekazała oświadczenia dziewięciu dystrybutorów potwierdzające zamontowanie podpórek w posiadanych przez nich sofach Smerfuś, dowody wysłania podpórek do jednego odbiorcy oraz oświadczenie kolejnego przedsiębiorcy o nieposiadaniu sof Smerfuś. W przypadku jednego dystrybutora strona postępowania przedstawiła zwróconą przesyłkę z adnotacją poczty, że adresat wyprowadził się, a wobec ostatniego odbiorcy – który nie udzielił odpowiedzi – poinformowała, że przedsiębiorca ten zakupił jeden egzemplarz sofy Smerfuś w 2012 r. i nie ponawiał zamówienia w latach 2013-2014. Z kolei, pismem z dnia 24 czerwca 2014 r. strona postępowania przesłała oświadczenia dwóch przedsiębiorców o zamontowaniu podpórek do posiadanych przez nich sof Smerfuś.

- Dowody: 1. pismo strony postępowania z dnia 23 maja 2014 r. z załącznikami - k. 148-166 akt postępowania Prezesa UOKiK;
2. pismo strony postępowania z dnia 24 maja 2014 r. z załącznikami - k. 168-170 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z dnia 27 czerwca 2014 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 27 czerwca 2014 r. - k. 167 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca „Beskidzkie Fabryki Mebli” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bielsku-Białej wprowadził sofę Smerfuś na rynek polski i jest producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie. Na etykiecie umieszczonej wewnątrz skrzyni mebla znajdują się dane ww. przedsiębiorcy („*Beskidzkie Fabryki Mebli sp. z o.o., ul. Piekarska 130, 43-300 Bielsko-Biała*”), a w toku postępowania jego strona oświadczyła, że jest producentem tego produktu (pismo z dnia 22 kwietnia 2014 r.). W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał tego przedsiębiorcę za producenta w rozumieniu wskazanego wyżej przepisu.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie

produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów oraz z uwzględnieniem spełniania przez produkt Polskich Norm. Z uwagi na fakt, że normy PN-EN 12520:2010 „*Meble. Wytrzymałość, trwałość i bezpieczeństwo. Wymagania dla siedzisk mieszkaniowych*” oraz PN-F-06001-1:1994 „*Meble mieszkaniowe. Postanowienia ogólne*” są wyżej opisanymi rodzajami norm, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa sofy Smerfuś z uwzględnieniem określonych w nich wymagań.

W wyniku badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że po rozłożeniu sofy Smerfuś i obciążeniu skrajnej części leżyska o mniejszych wymiarach następuje utrata stateczności tego elementu (poprzez uniesienie krawędzi wewnętrznej tego leżyska do góry), co stwarza ryzyko uszkodzenia ciała użytkownika. W opinii inspektorów Inspekcji Handlowej, rozwiązania konstrukcyjne zastosowane w sofie Smerfuś nie odpowiadają wymaganiom określonym w pkt 3.1 normy PN-F-06001-1:1994, który stanowi, że zastosowane rozwiązania konstrukcyjne nie powinny zagrażać życiu lub zdrowiu użytkownika w żadnej z przewidywanych sytuacji użytkowych, wynikających z funkcji mebla (wymagania krytyczne tabela 2, lp. 4 „Bezpieczne rozwiązania konstrukcji mebla”). W toku niniejszego postępowania przedsiębiorca „Beskidzkie Fabryki Mebli” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bielsku-Białej nie kwestionował powyższych ustaleń inspektorów Inspekcji Handlowej, nie przedstawił też żadnych dowodów potwierdzających bezpieczeństwo ww. mebla. W związku z tym, Prezes UOKiK uznał, że sofa Smerfuś nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że przedsiębiorca „Beskidzkie Fabryki Mebli” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bielsku-Białej wprowadzał sofę Smerfuś na rynek od 2004 r. Mając na względzie fakt, że mebel był produkowany na zamówienie, Prezes UOKiK stwierdził, że istnieje niewielkie prawdopodobieństwo, iż odbiorcy sprzed 2012 r. posiadają ten produkt w ofercie handlowej i

uznał za uzasadnione poinformowanie o stwarzanym przez ten mebel zagrożeniu tych dystrybutorów, którzy zakupili sofę Smerfuś w latach 2012-2014. W tym okresie strona postępowania sprzedała 7 018 sof Smerfuś 33 dystrybutorom (28 przedsiębiorcom polskim i pięciu odbiorcom zagranicznym). W toku niniejszego postępowania strona podjęła działania w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez sofę Smerfuś - przedstawiła wyniki badań laboratoryjnych, potwierdzające, że zastosowane zmiany konstrukcyjne (polegające na montażu podpórek do tylnej ścianki pojemnika na pościel) eliminują nieprawidłowości stwierdzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej. Ponadto strona postępowania przekazała dowody potwierdzające zamontowanie podpórek we wszystkich sofach Smerfuś znajdujących u 12 dystrybutorów (łącznie w ilości 74 sztuk) oraz oświadczenia 14 odbiorców o nieposiadaniu tego mebla na stanie magazynowym. W przypadku jednego dystrybutora strona postępowania przedstawiła zwróconą przesyłkę z adnotacją poczty, że adresat się wyprowadził. Wobec ostatniego odbiorcy strona postępowania przedstawiła dowody zwrócenia się do niego z zapytaniem odnośnie liczby posiadanych sof oraz poinformowała Prezesa UOKiK, że przedsiębiorca ten zakupił jeden egzemplarz sofy Smerfuś w 2012 r. i nie ponawiał zamówienia w latach 2013-2014. Ponadto strona postępowania oświadczyła, że obecnie nie posiada na stanie magazynowym sof Smerfuś bez zamontowanych podpórek, a ich montaż został uwzględniony w procesie produkcji tego mebla. Z uwagi na fakt, że strona postępowania podjęła współpracę z organem nadzoru, a przedstawione przez nią dowody nie budzą wątpliwości, Prezes UOKiK uznał powyższą deklarację za wiarygodną. Z uwagi na powyższe, Prezes UOKiK uznał, że przedsiębiorca „Beskidzkie Fabryki Mebli” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bielsku-Białej usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez sofę Smerfuś.

W związku z tym, że Prezes UOKiK uznał, iż sofa Smerfuś nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca „Beskidzkie Fabryki Mebli” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bielsku-Białej naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kara pieniężna, nakładana na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów ma charakter fakultatywny, co oznacza, że Prezes UOKiK w ramach uznania

administracyjnego decyduje, czy w danej sprawie nałożenie kary jest zasadne. Mając na względzie okoliczność, że nie jest to pierwsze naruszenie przez stronę postępowania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK uznał w niniejszej sprawie za celowe nałożenie na nią kary pieniężnej. W stosunku do strony postępowania toczyło się wcześniej postępowania administracyjne dotyczące ogólnego bezpieczeństwa kanapy trzyosobowej „CAPRI” (decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-1/34/2013 z dnia 8 kwietnia 2013 r.). Produkt będący przedmiotem niniejszego postępowania należy do tej samej kategorii (meble), co produkt będące przedmiotem wcześniejszego postępowania prowadzonego w stosunku do strony postępowania, ponadto oba produkty posiadały tę samą nieprawidłowość (brak stateczności). Prezes UOKiK uznał więc, że strona postępowania powinna mieć świadomość zagrożenia stwarzanego przez ten rodzaj produktów i zwiększyć nadzór nad ich bezpieczeństwem.

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przy ustalaniu wysokości kary uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Należy również podkreślić, że możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy z organem nadzoru ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że wobec strony było wcześniej prowadzone postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i dotyczące tej samej grupy produktów, zatem powinna być świadoma ciężących na niej obowiązków oraz zakazu wprowadzania na rynek produktów niespełniających wymagań w zakresie bezpieczeństwa. Prezes UOKiK wziął również pod uwagę fakt, że wprowadzone na rynek sofy Smerfuś stanowią zagrożenie dla dzieci, a więc grupy konsumentów która - zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów - podlega szczególnej ochronie. Dodatkowo, za czynnik wpływający na wysokość kary organ nadzoru

uznał fakt, że strona postępowania wprowadziła na rynek dużą ilość produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa (35 699 sztuk w latach 2004-2014), co niewątpliwie wpływa na poszerzenie kręgu potencjalnych użytkowników, którzy poprzez zakup sofy Smerfuś byli narażeni na stwarzane przez nie zagrożenie. Jako okoliczność obciążającą wskazać również należy długotrwały okres naruszania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, ponieważ strona postępowania wprowadzała sofę Smerfuś począwszy od 2004 r. Ponadto na niekorzyść strony postępowania przemawia fakt, że działalność związana z kwestionowaną sofą jest głównym przedmiotem działalności strony – zajmuje się ona bowiem produkcją mebli.

Za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał natomiast brak skarg i reklamacji dotyczących sofy Smerfuś oraz fakt, że strona postępowania podjęła współpracę z organem nadzoru – wyeliminowała zagrożenia stwarzane przez ten produkt i przekazała dowody podjęcia tych działań. Organ nadzoru wziął również pod uwagę dodatkowe koszty, poniesione przez stronę postępowania w związku z przeprowadzeniem badań laboratoryjnych sofy Smerfuś o nowej konstrukcji i przesłaniem podpórek do dystrybutorów.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży produktów stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i nie zostały przez przedsiębiorcę odzyskane (tj. nieodebrane od dystrybutorów i konsumentów) oraz średniej ceny sprzedaży jednej sztuki produktu. W niniejszej sprawie - pomimo faktu wprowadzania sofy Smerfuś na rynek począwszy od 2004 r. – Prezes UOKiK przyjął jako kryterium pomocnicze przy ustalaniu wysokości kary korzyść majątkową, jaką strona postępowania osiągnęła ze sprzedaży sof Smerfuś w 2013 r. We wskazanym roku strona postępowania wprowadziła na rynek 3 338 sztuk mebla, przy czym w 74 sztukach zostały zamontowane podpórki, zatem liczba sprzedanych sof bez zamontowanych podpórek wynosi 3 264 sztuki. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł na znajdujących się w aktach sprawy dwóch fakturach oraz zestawieniu sprzedaży, w których strona postępowania stosowała różne ceny sprzedaży sof Smerfuś. Prezes UOKiK przyjął zatem jako średnią cenę sprzedaży jednej sztuki produktu średnią arytmetyczną najwyższej (280 zł) i najniższej (189 zł) ceny sprzedaży, która wynosi 234,50 zł. W związku z powyższym, korzyść majątkowa ze sprzedaży 3 264 sof Smerfuś wynosi 765 408 zł.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy podkreślić, że

nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 40% maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów - 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1458, Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 34, poz. 173) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Zastępca Dyrektora
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka

Otrzymuje:

„Beskidzkie Fabryki Mebli” sp. z o.o.
ul. Piekarska 130
43-300 Bielsko-Biała